

På färjan Trelleborg-Travemünde. Från vänster Christer Cronholm, Ben Hedenberg och möjligen Lennart Olsson.

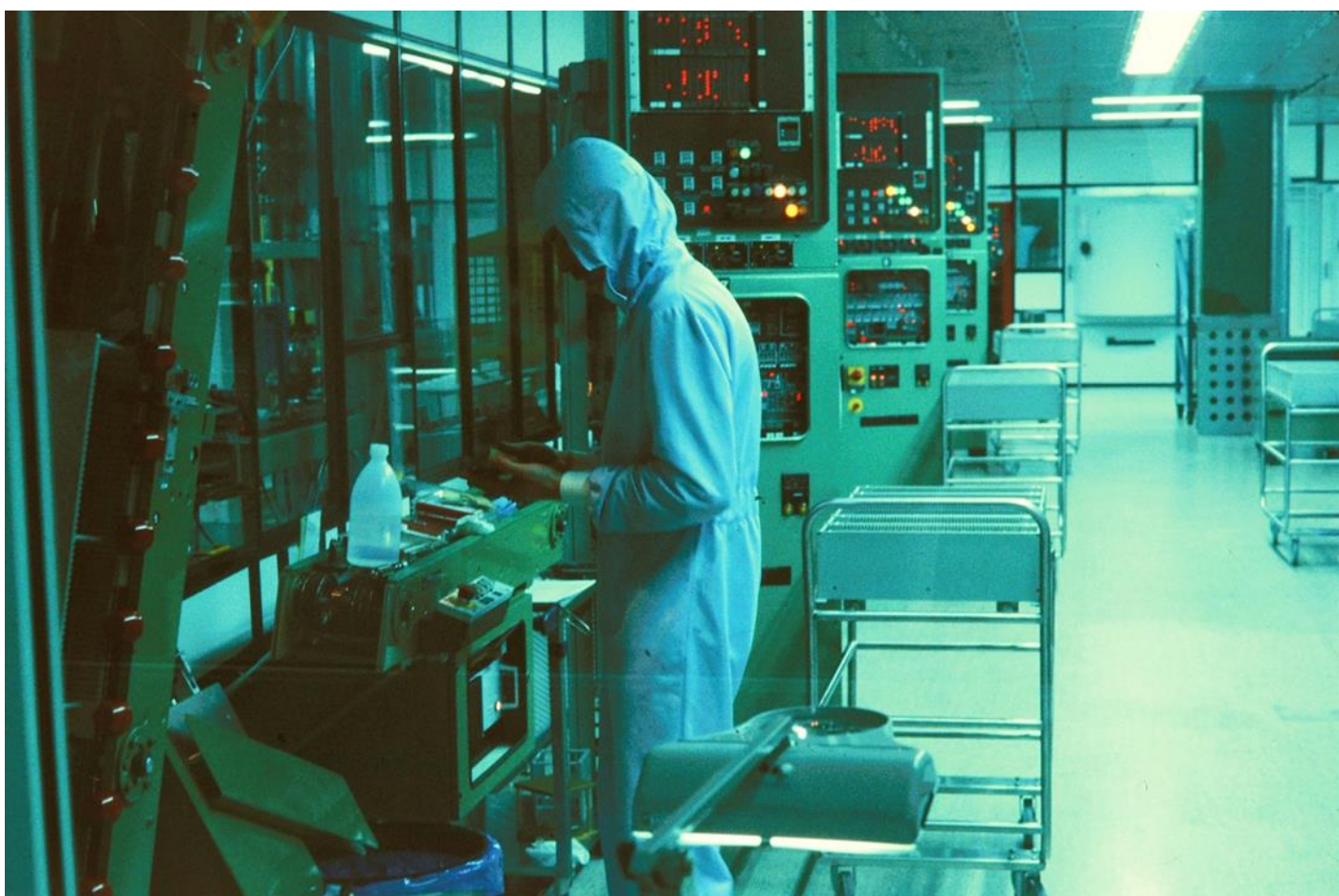

Vi mottogs av en kvartett, inga namn i minnet eller vilka positioner de hade.

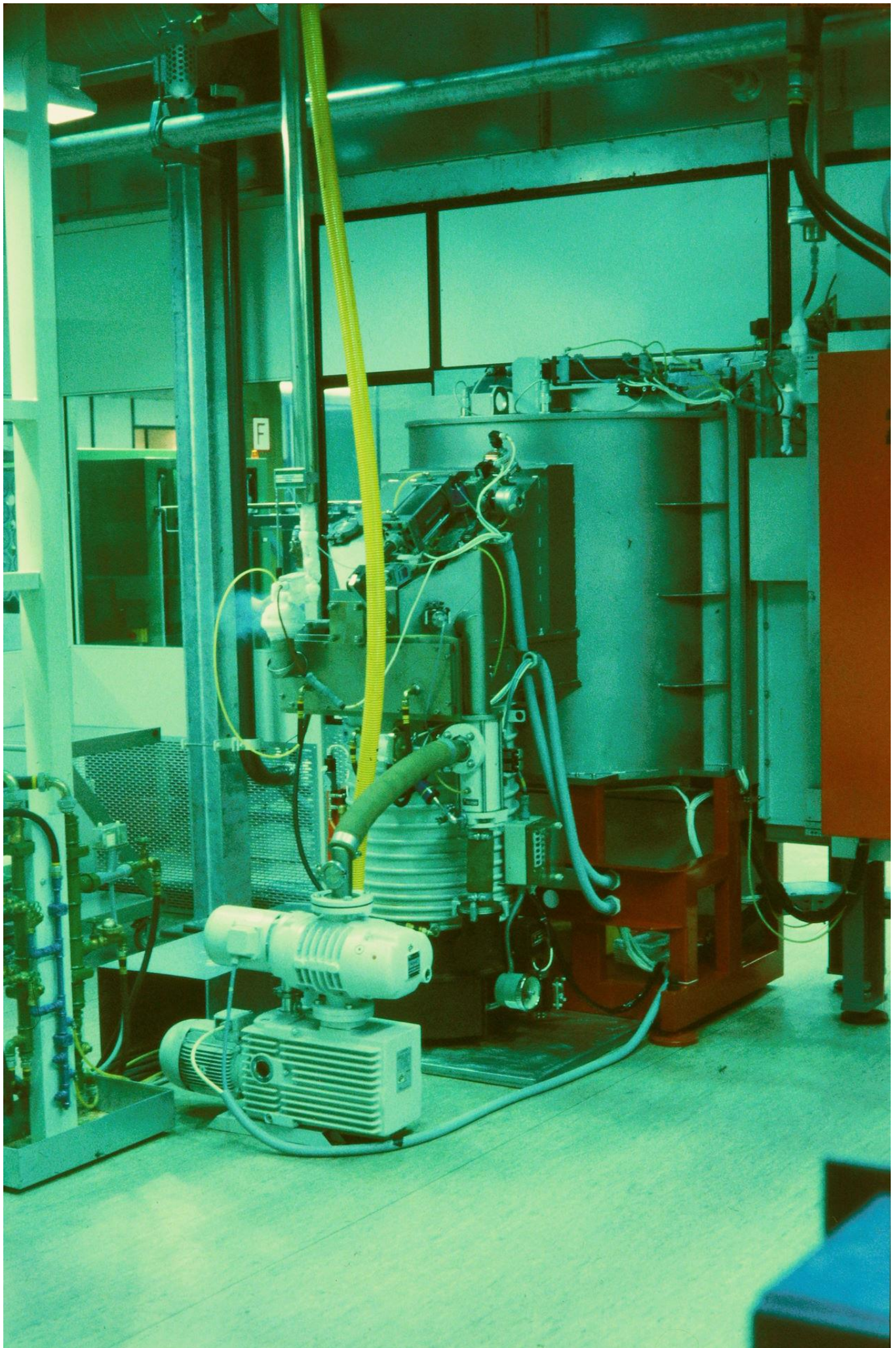
En rad bilder från de för oss stängda rummen.

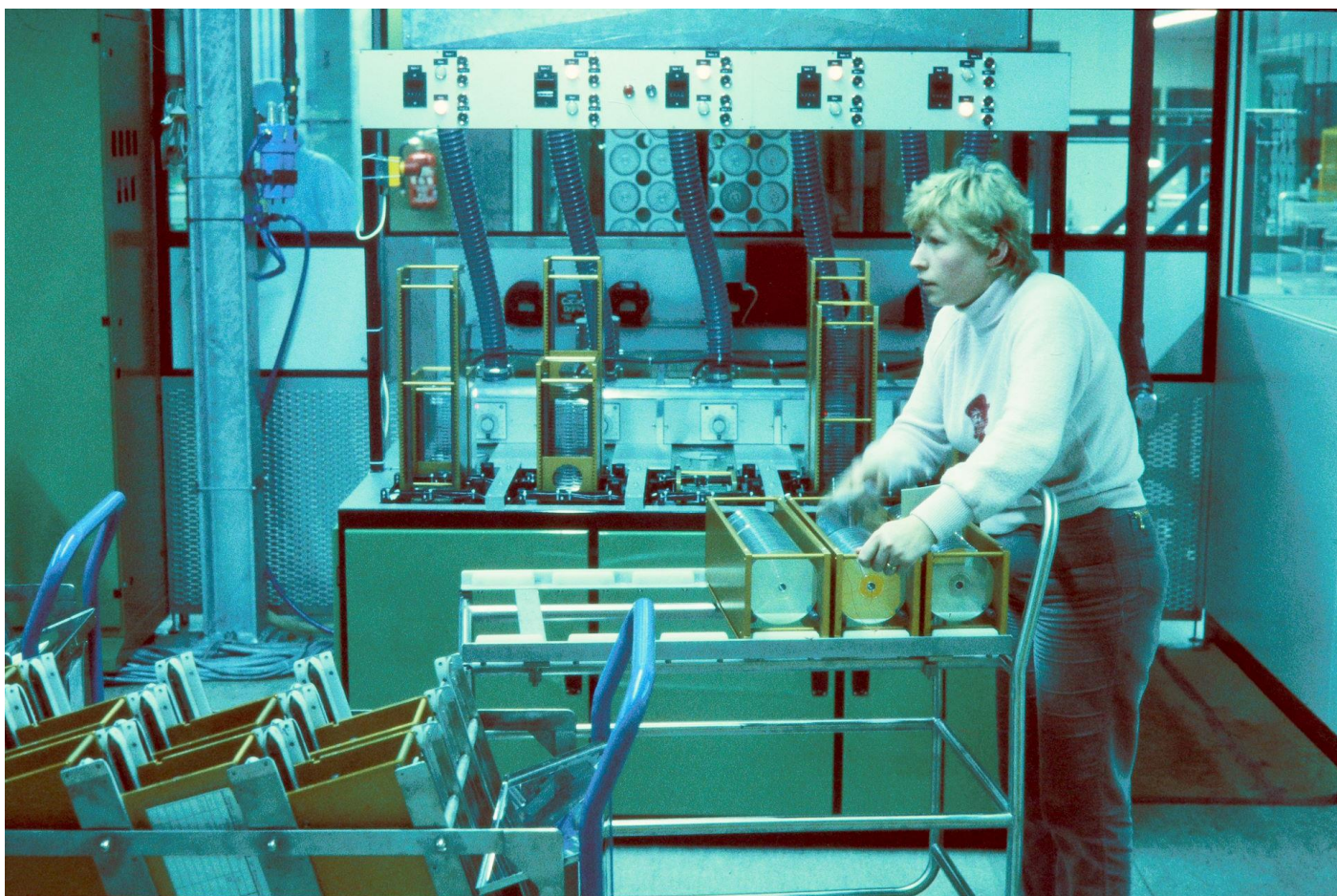

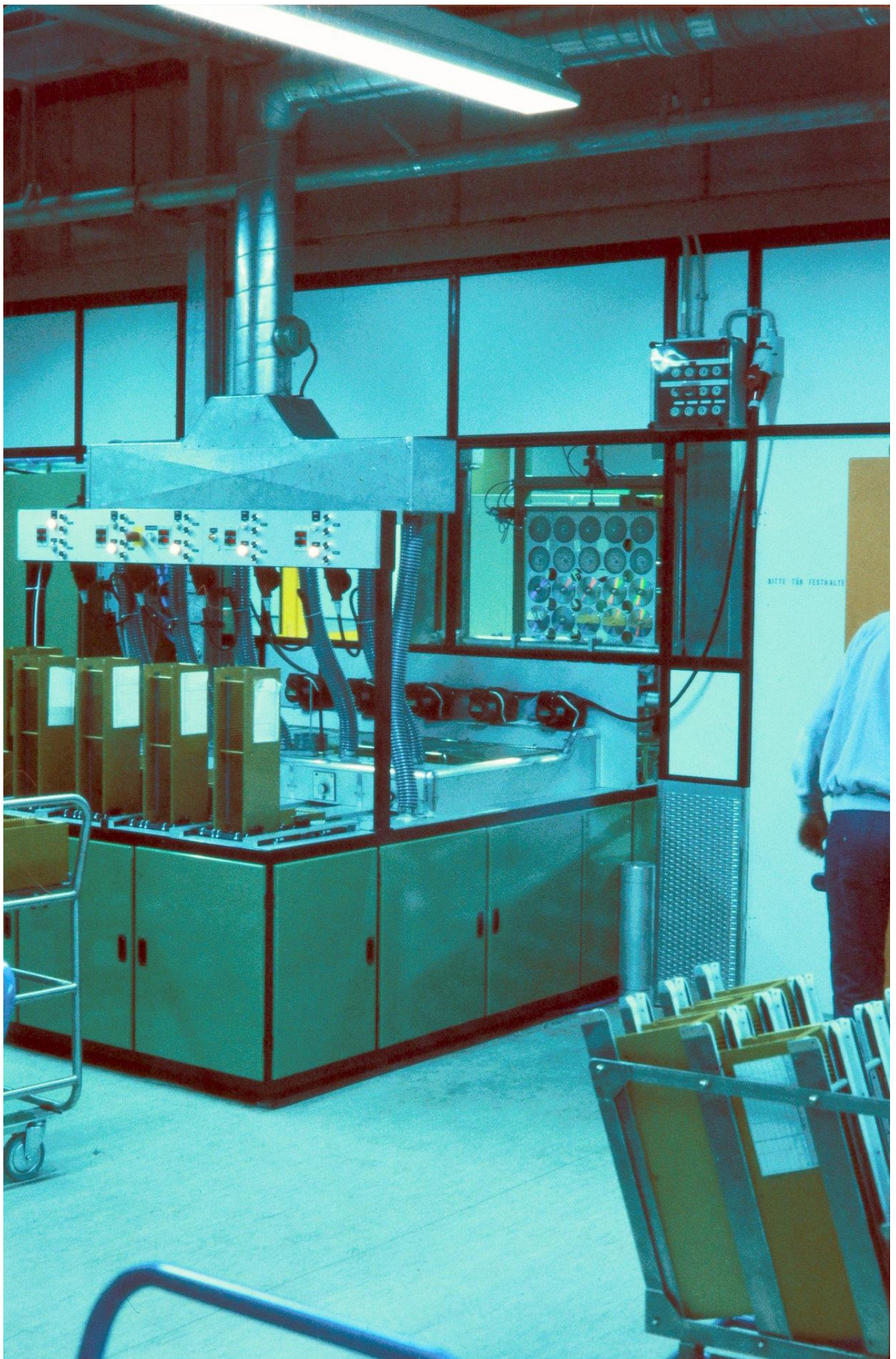

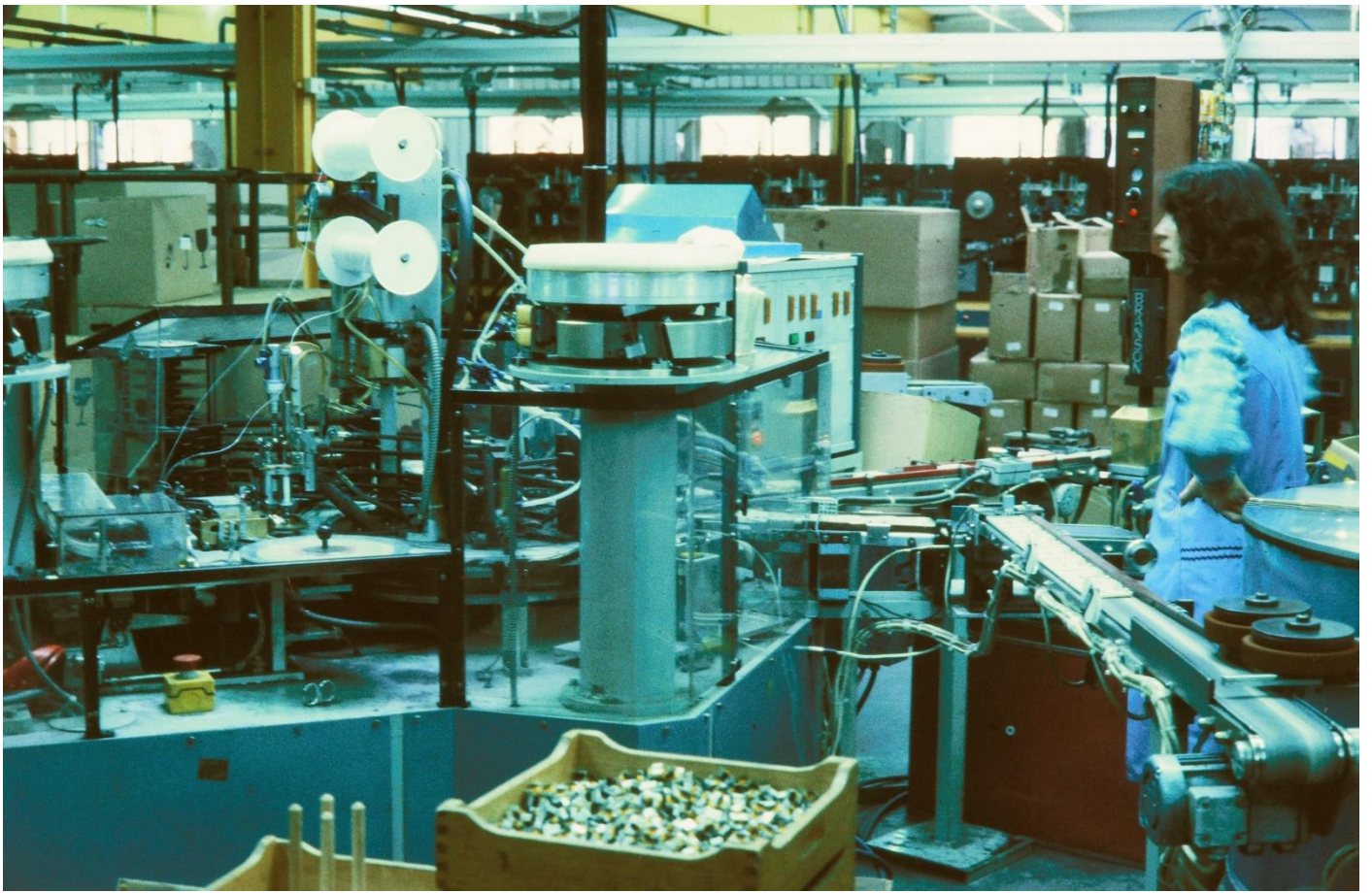

Här var de en kvalitetskontroll, felutläsning i någon datoriserad anordning.

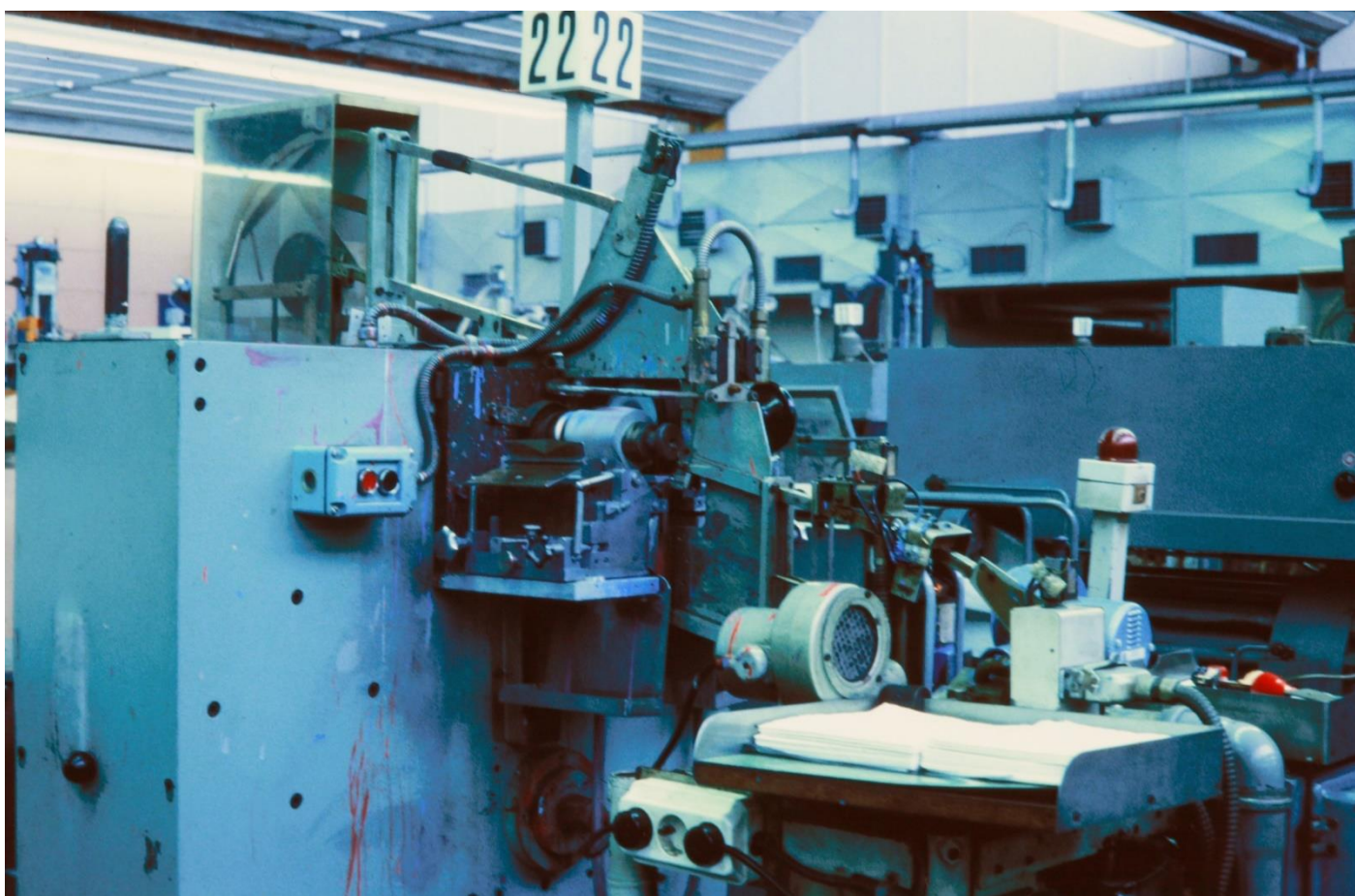

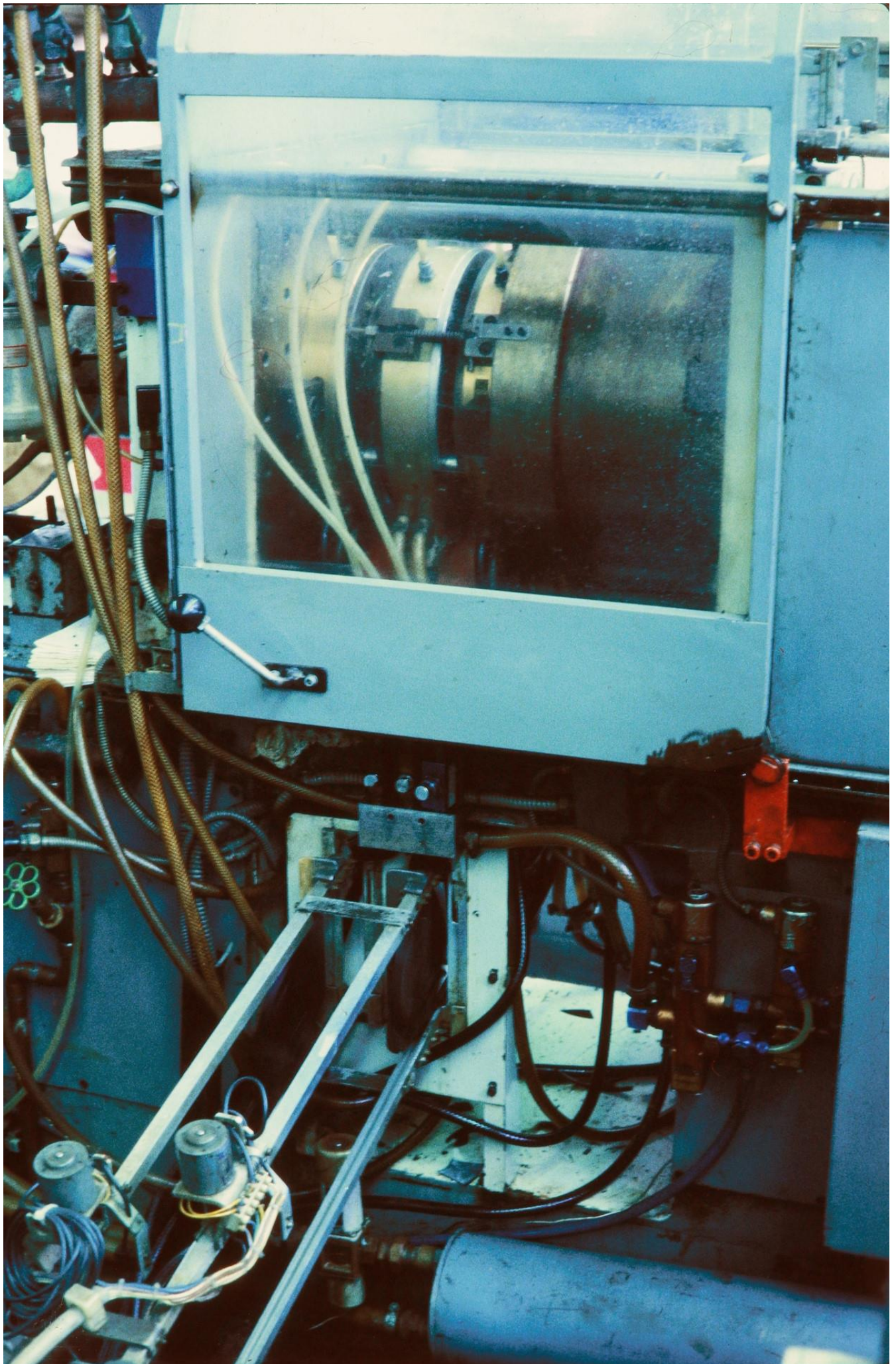

Här är det nog vinylavdelningen. Rätt skitigt...

Här demonstrerades digital klippning av Jobst Eberhardt. Tror det var en inspelning av Richard Strauss (ej vals-Strauss) Rosenkavaljeren gjord i Wien, gissningsvis denna: [Richard Strauss - Wiener Philharmoniker, Herbert von Karajan, Anna Tomowa-Sintow, Agnes Baltsa, Janet Perry, Kurt Moll – Der Rosenkavalier \(1984, CD\) - Discogs](#)
Teknikern var inte helt nöjd med en kvinnlig sånginsats, tyskan var inte bra och han bytte ut ett väldigt kort utsnitt till ett ur en alternativ tagning. De stora digitala bandmaskinerna från 3M i bakgrunden.

Till vänster om Ben Hedberg kan man skymta en av högtalarna, Bower & Wilkins 801. Mixerbordet var en modular konstruktion som även användes vid inspelning. Man tog med sig så många moduler man trodde sig ha användning för. Ställdes frågor om inspelningsförfarandet. Det samlas in så mycket man hinner med en sådan här stor ensemble. Mixning och redigering gjordes hemma hos Polygram i Hannover. Om jag minns rätt användes ofta en huvudmikrofon av stereotyp, förmodligen Neumann USM 69 och så en mängd stödmikrofoner och förstås fick sångarna sina. Herbert von Karajan mixade gärna själv (eller om någon bistod honom) men om det gavs ut vet jag inte. Det har i många fall kommit ut ommixade utgåvor efter Karajans död.

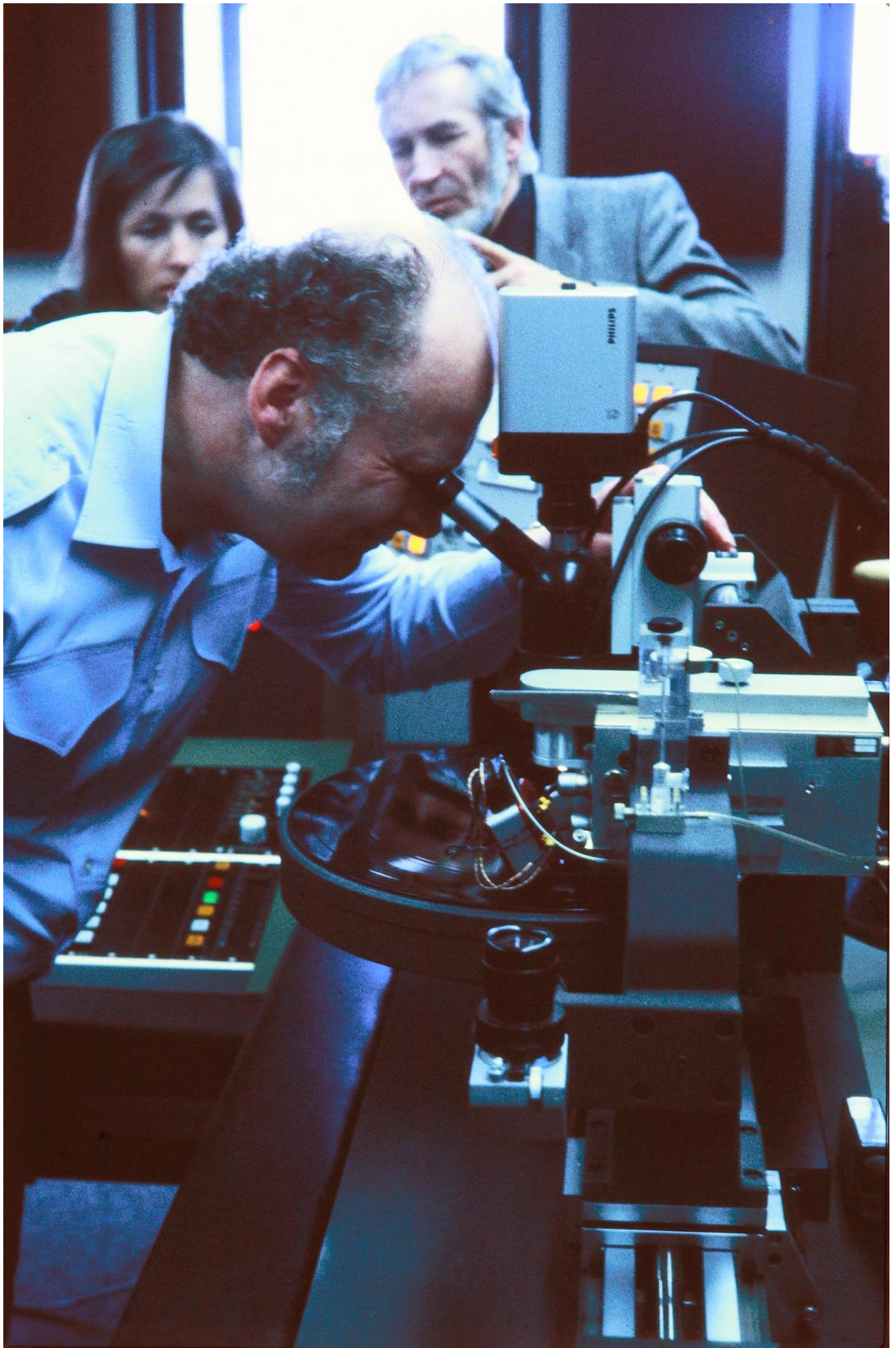

Här själv redigeringsenheten från 3M. Fanns även en från Sony.

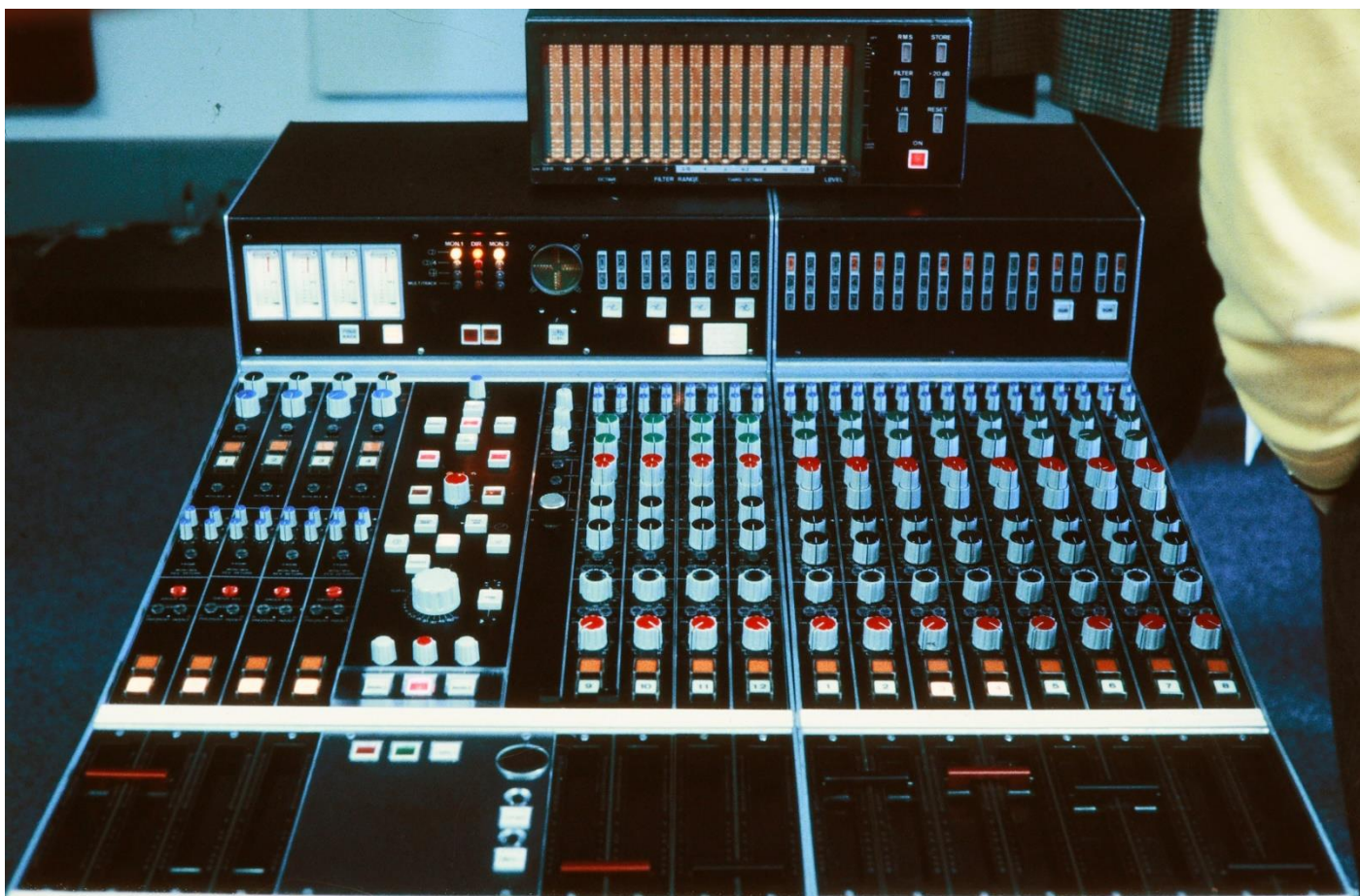

Vinylgravering höll man förstås på med också. Högtalarna för kontrolllyssning var där Philips MFB. Det vurmades en del för DMM, Direct Metal Mastering, tror inte det var aktuellt vid demon.

Här ännu ett av de modulärt uppbyggda mixerborden, verkar vara 8 kanaler per modul. Denna användes vid CD-demon nedan.

Fritz Ludwig och det är väl Larsgöran Hedström (?) i samspråk med en av cheferna för Polygram.

Här finns några jag tror jag kan namnen på. Längst fram till vänster Peter Elsinger och förmodligen flickvännen i blått. Andra raden från höger är nog Peter Körner och så Bo Hansson där bredvid. Här spelades CD via en större anläggning. Några Sony-monoslutsteg (switchade nätdelar?) anslutna till högtalare från Bower & Wilkins.

Avslutningsvis fick vi välja ut var sin LP att ta med. Inga CD vad jag kommer ihåg. Denna fick jag: [Johannes Brahms - Wiener Philharmoniker, Carlos Kleiber – Symphonie No. 4 \(1981, Vinyl\) - Discogs](#)

Numera är den anläggning vi besökte nedlagd. Utförsäljning av maskiner 2017, [Nach Insolvenz: CD-Werk EDC versteigert 1463 Teile \(haz.de\)](#)

Studiorna finns sedan 2010 i Berlin.

[Emil Berliner Studios - Wikipedia](#)

[History | Emil Berliner Studios \(emil-berliner-studios.com\)](#)

Finns mycket bilder också längre ned på sidan, mycket ljudprylar från olika tidsåldrar.